

رابطه شیوه‌های فرزند پروری والدین و کم‌رویی با خودکارآمدی دانش-آموزان

رباب زمانی امیرزکریا* مسعود فضیلت‌پور**

**نویسنده مسئول. استادیار دانشگاه باهنر کرمان

چکیده

خودکارآمدی تحصیلی دلالت بر باور یک فرد به توانایی‌هایش در دستیابی به اهداف و فعالیت‌های آموزشی دارد، که شکل‌گیری آن متأثر از عوامل مختلفی است. پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه‌ی بین شیوه‌های فرزند پروری و کم‌رویی با خودکارآمدی در دانش‌آموزان پایه پنجم و ششم ابتدایی بود. روش پژوهش از نوع توصیفی همبستگی و جامعه آماری شامل کلیه دانش‌آموزان پایه پنجم و ششم ابتدایی و مادرانشان در سال تحصیلی ۹۵-۹۶ در شهر خوی بود. از این جامعه آماری تعداد ۲۶۰ نفر شرکت‌کننده دختر با روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند. ابزار سنجش آزمون خودکارآمدی شرر، سبک‌های فرزند پروری بامریند و آزمون کم‌رویی استفورد مورد استفاده قرار گرفت. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها، علاوه بر روش‌های آمار توصیفی، از ضریب هم‌خوانی خی دو برای معنادار بودن ضریب فای استفاده شد. نتایج نشان داد در گروه‌های افراد با شیوه فرزندپروری اقتدار منطقی مادر، در کم‌رویی پایین، کمترین فراوانی مربوط به خودکارآمدی بالا و بسیار بالا استفاده شد. نتایج نشان داد در گروه‌های افراد با شیوه فرزندپروری اقتدار منطقی مادر، در کم‌رویی پایین، کمترین فراوانی مربوط به خودکارآمدی بالا و بسیار بالا است و یافته‌ی پایه بین سطوح کم‌رویی و خودکارآمدی با توجه به سبک فرزندپروری منطقی نشان می‌دهد که میزان ضرایب هم‌خوانی برابر با بوده است. به عبارتی، اکثر افرادی که تحت شیوه‌های فرزندپروری اقتدار منطقی بوده و دارای سطوح کم‌رویی پایین هستند، از خودکارآمدی بالاتر از متوسط برخوردار هستند. بنابراین میان شیوه‌های فرزند پروری اقتدار منطقی با خودکارآمدی رابطه مثبت وجود دارد.

کلیدواژه‌ها: خودکارآمدی، سبک‌های فرزندپروری، کم‌رویی